

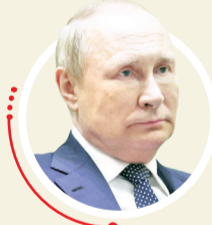
تحریم ترامپ در کرادو

دادگاه عالی کلرادو حکم داد که دونالد ترامپ، رئیس جمهوری سابق آمریکا نمی تواند در رای گیری مقدماتی در آن ایالت آمریکا شرکت کند. این نامزد پیشواز جمهوری خواهان قول داده که در خواست تجدیدنظر کند. این پرونده از سوی فعالان دمکرات به جریان افتاده که استدلال می کنند ترامپ فاقد صلاحیت لازم برای نامزدی دوباره برای ورود به کاخ سفید است چون او در «شورش» علیه دولت ایالات متحده دست داشته و در این زمینه آنها به بخشی از اصلاحیه چهاردهم اشاره داشتند که پس از جنگ داخلی آمریکا در سال ۱۸۶۵ تصویب شد. چهار قاضی دادگاه عالی کلرادو که همگی دمکرات بودند، روز سه شنبه موافقت کردند که ترامپ واجد شرایط شرکت در انتخابات مقدماتی در این ایالت نیست، اما حکم خود را تا ۴ ژانویه ۲۰۲۴ در انتظار تجدیدنظر باقی نگاه می دارند. به گفته استیون چونگ، سخنگوی ستاد انتخاباتی ترامپ، او در واکنش به این حکم تصمیم مذکور را «کاملاً ناقص» و محسول «طرح یک گروه چپ گرا با حمایت مالی «جورج سوروس» برای مداخله در انتخابات به نمایندگی از جوبایدن حقمجاز» خواند.

به دنبال کشور فلسطینی

رئیس جمهوری آمریکا همزمان با حمایت های تمام عیار از اقدامات نظامی رژیم صهیونیستی در غزه و تلاش برای توجیه تلفات گسترده غیرنظامیان، خواستار تمایز قائل شدن رژیم صهیونیستی میان مبارزان حماس و غیرنظامیان فلسطینی شد. در حالی که تعداد کشته شدگان حملات رژیم صهیونیستی در غزه از ۷ اکتبر به ۲۰۰۰ نفر رسیده است؛ بایدن که با «صهیونیست» نامیدن خود به حمایت تمام عیار از عملیات رژیم صهیونیستی علیه غزه ادامه داده و از تل آویو خواست تلاش کند تلفات غیرنظامیان را کاهش دهد. او در ادامه گفت: «ما درباره آینده سیاسی ملت فلسطین و راهکار دودولتی با تضمینی برای امنیت اسرائیل که به واسطه آن، از صلح و روابط عادی با همسایگان عرب خود بهره مند شود، با شرکای اسرائیلی و عرب خود در حال مذاکره هستیم». بایدن همچنین مدعی شد که یکی از دلایل عملیات «طوفان الاقصی» توسط جنبش مقاومت فلسطین علیه رژیم صهیونیستی این بود که من از نزدیک با سعودی ها روی به رسمیت شناختن اسرائیل کاری کردم.

مذاکره می کنم

پوتین که در سال ۲۰۲۲ نیروهای خود را به اوکراین اعزام کرد، بارها گفته است که آماده گفت و گو در مورد صلح است، گرچه مقامات غربی می گویند، او پیش از هرگونه «تلاش واقعی» منتظر نتایج انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده در ماه نوامبر است. ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه تأکید کرد، روسیه آماده گفت و گو با اوکراین، آمریکا و اروپا درباره آینده اوکراین است، البته اگر آنها بخواهند. رئیس جمهوری روسیه سه شنبه در جلسه رهبری دفاعی در مسکو گفت: «در اوکراین، کسانی که در قبال روسیه تهاجمی هستند و همچنین در اروپا و ایالات متحده، آیا آنها می خواهند مذاکره کنند؟ بیایند مذاکره کنیم اما ما این کار را بر اساس منافع ملی خود انجام خواهیم داد.» پوتین با بیان اینکه روسیه قصد جنگ با اروپا را ندارد، گفت: «ما از آنچه مال خودمان است، دست نخواهیم کشید.» روسیه اکنون حدود ۱۷/۵ درصد از سرزمینی را که در سال ۱۹۹۱ به عنوان بخشی از اوکراین به رسمیت شناخته شده بود، در اختیار دارد. روسیه در سال ۲۰۱۴ شبه جزیره کریمه را ضمیمه خاک خود کرد.

تأثیر جنگ غزه بر انتخابات

تحلیل گران می گویند انتخابات برای السیسی به سرگرم کردن مردم کمک کرد. رنج غیرنظامیان در غزه روی احساسات مصری ها تأثیر گذاشته و توجه مفسران سیاسی و افکار عمومی را به خود جلب کرده است. چنانچه برخی از سیاستمداران راست گرای اسرائیلی به دنبال کوچ ششروندان غزه به شمال شبه جزیره سینا هستند، مصری ها نگرانند که در آوازی فلسطینی ها متهم به همدستی شوند. جنگ همچنین چهره السیسی در جهان را جلا داده است. مصر نقش اصلی را در گفت و گوها با حماس برای مذاکرات استرداد گروگان ها در ازای زندانی ها و ارسال کمک های بشردوستانه به غزه بین اسرائیل و شبه نظامیان فلسطینی بازی کرده است. داود می گویند: «سیسی از این شرایط نفع زیادی برده است. مثل بسیاری از کشورهای دیگر، زمانی که با تهدید خارجی روبرو می شوند، مردم تمایل دارند پشت رهبر فعلی خود بایستند، هر که باشد.» دولت در اقدامی کم سابقه هزاران نفر را برای نمایش همدردی با فلسطینی ها در اواخر اکتبر به خیابان ها کشاند. اما زمانی که اعتراضات ارتگیک آغاز شدند و معترضان از دولت انتقاد کردند، نیروهای امنیتی به سرعت با معترضان برخورد کردند. حدود ۶۷ میلیون مصری در این دوره از انتخابات واجد شرایط بودند. طبق داده های رسمی، میزان مشارکت در انتخابات های سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸، ترتیباً ۴۷ درصد و ۴۱ درصد بود که کمتر از میزانی است که مقامات مصر امید داشتند. رسانه وابسته به دولت مصر در گزارشی اعلام کرده بود که وجدان شرایط اگر رای ندهند ممکن است تا ۵۰ پوند (۱۶ دلار) جریمه شوند. مشکلات اقتصادی دو سال است که گریبان گیر مصر شده و در اوایل سال ۲۰۲۳ در نتیجه افزایش تصاعی نرخ تورم سرعت بیشتری پیدا کرده است. بحران اقتصادی در صدر اقدامات ریاضتی قرار گرفت که در اوج همه گیری کووید-۱۹ در سال ۲۰۲۰ اتفاق افتاد. به گزارش اندیشکده کارگی گفته ها حاکی از آن است که انتخابات ۲۰۲۳ بخشی از اقدام السیسی برای تثبیت مشروعیت سیاسی خود پیش از اعلان بسته جدید اقدامات ریاضتی است. مشروعیت سیاسی معانی بسیاری دارد اما در ساده ترین شکل به معنی «فرمان اجتماعی» برای حکومت و شامل ائتلاف سیاسی است. پیش شرطی که در هیچ کجای مصر دیده نمی شود. در عوض انتخابات ۲۰۲۳ را باید از لنز سیاست های ایتنی نگاه کرد که از نزدیک با برنامه دولت برای گذار به اقتصاد سبز گره خورده است. بین سال های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۷ تا مجموعهای از اصلاحیه ها به قوانین جزایی تصویب شدند که برای جامعه مدنی درنگ و مضر است؛ تعطیلی فضاهایی مختص به برگزاری مناظره های سیاسی و تشکیل ائتلاف. در ۸ سال گذشته، دولت السیسی فعالیت هرگونه اپوزیسیون سیاسی، مذهبی و سکولار را یا سرکوب کرده یا ممنوع. در دولت السیسی مدافعان حقوق بشر زندانی شده اند و خیلی ها مجبور به فرار از کشور. احزاب سیاسی تحت الشعاع رژیم قرار گرفته اند تا جایی که حزب وفد، قدیمی ترین و بانفوذترین حزب در مصر در انتخابات ۲۰۱۸ از السیسی حمایت کرد.

برنامه مصر برای هاب دریایی

از زمانی که السیسی به قدرت رسید، تغییراتی را در روابط بین المللی قاهره ایجاد کرد. مصر که همکاری استراتژیک خود با آمریکا را از سال های ۱۹۷۰ حفظ کرده، دوستی محاسبه شده ای را با رقیب آمریکا یعنی روسیه و چین به راه انداخته است. قدرت فزاینده روابط مصر و چین را در سفرهای متعدد السیسی به چین، امضای چندین توافق دوجانبه و افزایش ۳۱۷ درصدی در سرمایه گذاری های چینی ها در مصر بین سال های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۲ و همچنین در افزایش وام ها به ویژه با اهدای وام ۸ میلیارد دلاری، می توان دید که چین را به چهارمین طلبکار جهانی مصر تبدیل کرده است. برای مصر، رابطه با چین نه تنها به معنای تنوع در همکاری های جهانی و تقویت اهم در روابط با آمریکا است بلکه بازنایی است از نیاز مصر به سرمایه گذاری مستقیم خارجی بدون شروط لیبرال مرتبط با وام های صندوق بین المللی پول و بودجه های غربی ها.

سیسی در ۹ سال گذشته مگا پروژه هایی را در اولویت قرار داده که رویکرد توسعه از بالا به پایین الهام بخش آن ها بوده است. این موضوع شامل برنامه توسعه بنادر مصر است که ۹۰ درصد تجارت خارجی در آن صورت می گیرد با این هدف که مصر به هاب لجستیکی منطقه تبدیل شود. پروژه عظیم بازسازی دریایی قرار است تا سال ۲۰۲۴ پایان یابد و شامل ۸۰ پروژه با هزینه ۴ میلیارد دلاری است. در بحبوحه بحران اقتصادی داخلی با ارزوی فزاینده تبدیل شدن به قدرت دریایی جهانی، مصر موفق شد امتیازهایی را به شرکت های پیشرو کنسرسیوم هایی از کشورهای مختلف از جمله چین اهدا کند. ایالات متحده سالانه بیش از میلیارد ها دلار کمک های نظامی اهدا می کند و قانون گذاران واشنگتن گهگاهی تهدید می کنند از میزان این کمک ها کم می کنند تا به زندانی کردن منتقدان و نقض حقوق بشر اعتراض کنند. تا پیش از ۱۷ اکتبر، نامیدی های اقتصادی به حدی بالا بود که برخی از تحلیلگران و فعالان پیش بینی کردند رئیس جمهور باید تبعات آن را بپردازد. برخی احتمال قیام مصری همانند قیام سال ۲۰۱۱ را پیش بینی می کردند. دیگران هم می گفتند که نهاد نظامی-امنیتی که پشتیبان حکومت السیسی است شاید اقدامی برای جانمینی او انجام دهد. محمد طاها، ۵۱ ساله که آشپز بیگار در یکی از محله های طبقه متوسط قاهره است، می گوید با توجه به بحران غزه همچنان به السیسی رای می دهد: «اما در این لحظه، همه ما گرسنه هستیم. مردم غزه و مردم اینجا، طاها که بدهی های بسیاری دارد فقط به این دلیل به پای صندوق های رای رفته بود که شنیده بود مردم برای رای دادن معادل ۶ دلار و ۶۷ سنت دریافت می کنند. ادعایی که مقامات مصری از آن عقب نشینی کردند. طی دو انتخابات گذشته، حامیان السیسی پول نقد، غذا و دیگر مزایا را برای آوردن مصری ها به پای صندوق های رای اهدا کردند. طاها پس از آنکه به دو شعبه رای گیری سر زده بود گفت که نتوانست هیچ پول نقدی دریافت کند. طاها در نهایت بدون اینکه رای دهد شعبه ارتک می کند و می گوید که برای تلاش مجدد زحمتی نمی کند.

را به دست آورد و ظهور این سه نامزد سمبولیک در انتخابات امسال نیز نشان دهنده تغییری در استراتژی سیاسی رژیم است. هدف انتخابات جلوگیری از هر گونه شکست درونی بدنه ایتنی است که می تواند برنامه چشم انداز ۲۰۳۰ مصر را تضعیف کند؛ به جای اثبات مشروعیت سیاسی، مرجع ریاست جمهوری به بیعتی از سوی نخبگان نیاز دارد، به ویژه در بحبوحه افزایش انتقادات نسبت به الگوی که توسعه «سبز» تصور شده. نجات السیسی کاملاً به موفقیت برنامه چشم انداز ۲۰۳۰ مصر بستگی دارد و بنابراین نامزدهای مخالف به رغم نتایج انتخابات، نقش کلیدی سیاسی را برای رژیم بازی می کنند.

سقوط اقتصاد نظامی

مشکلات اقتصادی مصر محور اصلی این انتخابات بود. کشوری با ۱۰۵ میلیون جمعیت زیر بار بدهی خارجی و مبارزه با کمبود شدید ارز دست و پا می زند. تورم بالاتر از ۳۵ درصد که برای مواد غذایی حتی بیشتر هم هست گرفتاری های اقتصادی گسترده ای را رقم زده است. صندوق بین المللی پول پس از اینکه مقامات مصری نتوانستند اصلاحات لازم را اعمال کنند، دو بازبینی از طرح وام ۳ میلیارد دلاری امسال را به تعویق انداخت. بلموگرگ اخیراً در گزارش خود مصر را دومین کشور محتمل در جهان پس از اوکراین قرار داده که نمی تواند بدهی های خود را پرداخت کند. السیسی شوک های خارجی مثل همه گیری کرونا و جنگ روسیه در اوکراین را مقصر مشکلات اقتصادی عمیق کشور می داند. اما تحلیل گران می گویند، کنترل نظامی بر بخش های بزرگی از اقتصاد که با هزینه های زیاد دولت برای پروژه های زیرساختی همراه شده، خزانه دولت را خالی کرده و از پیشرفت جلوگیری کرده است. فقر در حال گسترش است و طبقه متوسط در حال از بین رفتن. قطعی برق در ماه های اخیر به بخشی از واقعیت زندگی مصری ها تبدیل شده است. قیمت های بازار سیاه دلار همچنان روبه افزایش است. در نقدهای عمومی بسیار نادری که مطرح می شود، مردم به وضوح در شبکه های اجتماعی از قیمت های سر به فلک کشیده اقلام اساسی شکایت می کنند. بسیاری از مصری ها انتظار کاهش بیشتر ارز را دارند که توسط صندوق بین المللی پول و دیگر وام دهندگان تقاضا شده و انتظار می رود اوایل سال آینده، به محض آنکه السیسی به قدرت رسید، رخ دهد.

از زمان حمله روسیه به اوکراین قیمت کالاهای اساسی به شدت افزایش پیدا کرد و سرمایه گذاران خارجی را بر آن داشت تا برای ایمن ماندن ۲۰ میلیارد دلار را از کشور خارج کنند. از مارس ۲۰۲۲، ارزش پوند مصری سه بار کاهش یافته و نیمی از ارزش خود در برابر دلار را از دست داده است.

